Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26464
Copyright: Admont, Benediktinerstift

infirmos. Sequente ꝑ die docente eo. ecce
q̃da adolescens exclamauit uoce mag
na dicens. Quid t̃ & nobis andreas famule
di. uenisti huc adhoc ut nos apprius sedi
b̃ expellas. Te beat̃ apl̃s uocatũ ad
se iuuenem ait. Enarra auctor criminis. qd̃
sit op̃ tuũ. Et ille. ego inq̃t inhoc puero ab
adolescentia ei habitauit. suspicans
qd̃ nũq̃. abeo recedere. Die autẽ tertio
audiui patrẽ illius dicentẽ amico suo.
Vada adhominẽ famulũ di andreã. & sana
bit filiũ meũ. Nunc autẽ tu mens cruciatus
quos nob̃ infers. uenit ut egrediar abeo co
rã te. Et hæc dicens. pstratus solo ante pedes apli
exit apuero. & sanatus est. Et surgens. glori
ficabat d̃m. Tantã enim gratiã d̃s pstitit sco
apl̃o. ut sponte uenirent omes ad audiendu
uerbũ salutis & dicerent. Enarra nob̃ homo
di. quis est uerus d̃s in cui nomine nros curas
infirmos. Si & philosophi uenebant & equi
rebant cũ eo. & nemo poterat resistere docti